

Med Hensyn til Bestemmelsesmaaden af Pensionen og dennes Størrelse skulle vi derefter fremsætte nogle Bemærkninger.

Det forekommer os, at, naar en Pensionsberettigelse, som her, bør gives og bliver givet ved særlig Lov, er der ikke tilstrækkelig Grund til at indskrænke det Pensionsbeløb, der efter de almindelige Regler vilde tilkomme den Afgaaende. Afslaget vil desuden let blive vilkaarligt, og maa i Grunden i en vis Grad være det; det synes derhos i visse Maader modstridende at normere et Afslag; thi enten har Functionen været af den Bessaffenhed, at den er Pension værd, og da bør denne vist være den normale, eller har den ei været saadan, og da bør Pensionsberettigelsen aldeles nægtes eller dog kun gives secundair Adgang i en Underskøttelse. I nærværende Tilfælde er Intet opløst, som synes at burde trykke Pensionsbeløbet, naar Pensionsretten tilstaaes. Forsaavidt Lovudkastet har optaget, at de Major Hornemann hidtil tillagte Bartpenge som Officeer skulle vedblive under en særskilt Titel, da kan Udvalget heller ikke deri aldeles samstemme, og saa meget mindre, som ikke blot Motiverne til Lovudkastet udvise, at Majorens Alder og Helbredstilstand virkeligen ikke ville tillade ham at træde til Militair eller anden Stats tjeneste, men de 420 Rbd. i Bartpenge, ifølge deres Natur og Benævnelsen Pension „under Navn af Bartpenge“, realiter ere en Pension. Disse 420 Rbd. har han som constitueret Stutmester, og fordi han kun var constitueret, særskilt oppebaaret under hele Functionstiden ved Frederiksborg Stutterie. I Realiteten vil det iøvrigt ei gøre meget, om Beregningen af Pensionens Sambeløb skeer saaledes, at de 420 Rbd. ere Pension for den militaire Tjenestetid, og dertil erholdes, for lidet under 20 Aars Tjeneste, ^{5/10} af de Pension givende Indtagter ved Stutteriet, eller den fulde Pension beregnes efter 45 Aars: over 29 Aars Tjeneste, under Cet. Det første Alternativ, nemlig, at de 420 Rbd. lægges til Pensionsbeløbet, for 20 Aars Tjeneste, synes det Rimeligste efter disse Bartpenges hele Oprindelse og Historie og da de dog er det, der efter Dattidens Brug er Invalidepension for Majoren. Han vil tillige kunne være tjent

med denne Beregningsmaade. Det bemærkes herved ogsaa i Anledning af det i Lovudkastets Præmisser Udtalte, at Udvalget ikke skjønner, at Major Hornemanns Stilling ved Udrædelsen af Remontecommissionen er bleven forringet, hvad Pensionen dengang eller Pensionsberegning nu angaaer, siden det, saaledes som sees af den af Udvalget paa Forespørgsel tilhændekomne Extractskrivelse af 31te f. M. fra Krigsministeriet til Indenrigsministeriet, udtrykkelig ved Ansættelsen i Remontecommissionen var bestemt og blev tilkendegivet, at der ingen Gage dermed tillagdes, men blot Diæter paa Reiser. Som Auldsbestyrer har Majoren ikke haft fgl. Constitution.

Hvad dernæst endeligen angaaer Beregningen af det specielle Pensionsbeløb, da formener Udvalget, at dette maa skee af de respective Ministerier under det sædvanlige Ansvar, og vil ogsaa den Grund til Afvigelse heri, som var tilstede, hvis en kun deelviis Pensionsberettigelse indrømmedes med et vilkaarligt Afslag, være bortfalden, naar Thinget billiger hvad Udvalget ovenfor har udviklet.

Efter denne Fremstilling tillader Udvalget sig derfor saadan Indstilling til:

Udkast til Lov

om

Pension for Major à la suite, forhenværende fgl. constitueret Stutmester ved Frederiksborg Stutteri, Jens Brøchner Hornemann.

Major à la suite Jens Brøchner Hornemann, Ridder af Dannebrogen, der har efter fgl. Resolution været constitueret som Stutmester ved Frederiksborg Stutteri, tillægges for denne sin 20aarige Constitution Ret til Pension af Statskassen, og bliver dennes Beløb at beregne efter Pensionsloven af 5te Januar 1851 og at sammenlægge med den ham under særlig Benævnelse af Bartpenge hidtil tilflydte Pension, stor 420 Rbd., til eet Totalbeløb.

Riegels. Steenstrup. G. Winther.
Ordfører.